

Иза свега што протекне остаје и опстаје књижевност. Уроњена у збивања и са временске дистанце она остаје свједочанство времена, неизбрисив траг прошлости и сјећања. Документирајући протекло вријеме и анализирајући догађања, људе у карактере оставља и поруке и упозорења за будућност. Те вриједности су драгоцене, и друштво и људи се препознају у томе, али, како је историја показала, у осудним тренуцима то се лако заборавља.

И писци као судионици времена и друштва пролазе кроз те процесе. Последњи рат донио је до данас још несагледиве посљедице и у књижевности али и на судбине писаца. Протекле двије деценије нису биле довољне да се стабилизирају трауматична догађања а тек ће вријеме показати њихове праве размјере.

У текстовима који слиједе анализирају се посљедице које је последњи рат оставио на српске писце и нарочито, српске писце из Хрватске. Аутор Зоран Ђерић у текстовима СРПСКИ ПИСЦИ У ХРВАТСКОЈ, ХРВАТСКИ ПИСЦИ У СРБИЈИ..... и СРПСКИ ПИСЦИ КАО САУЧЕСНИЦИ ПОСЛЕДЊЕ ДЕЦЕНИЈЕ XX ВЕКА даје своје виђење ове проблематике.

Др Зоран Ђерић је рођен 1960. године у Бачком Добром Пољу. Дипломирао на Филозофском факултету у Новом Саду, на групи за југословенске и општу књижевност, 1983. године. На истом факултету завршио постдипломске студије, 1985. године, магистрирао 2000, а докторирао 2003. године, са темама из компаративне књижевности (руска, пољска и српска поезија XX века). Од 2000. године лектор за српски језик у Пољској, на Универзитету у Лођу, на Катедри словенске филологије (више о аутору на линку: <http://www.fenixart.org/156/fenixart/Dr/Zoran/%C4%90eric> и <http://www.skd.rs/?akcija=pisacDjeric>).